

Nr 135.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag angående löne- och pensionsförmåner för personal å försvarets reservstater.

(5:e avd.)

I propositionen nr 107 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 5 mars 1954, föreslagit riksdagen att *dels* bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i nämnda statsrådsprotokoll anförts utfärda bestämmelser om avlöning för personal å försvarets reservstater m. m., *dels* godkänna de grunder för pensionering av personal å försvarets reservstater och för reglering av äldre reservstatspensioner, som i statsrådsprotokollet förordats, *dels ock* bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som må bli erforderliga.

I anslutning till förslag, som i annat sammanhang — propositionen nr 110, punkt 2 — underställts riksdagens prövning, upptages i förevarande proposition förslag till löne- och pensionsreglering för personal å försvarets reservstater. Förslaget grundar sig på en av tillkallad utredningsman avlämnad utredning i ämnet.

I propositionen lämnas å s. 3—6 en redogörelse för nuvarande löne- och pensionsbestämmelser m. m., till vilken utskottet får hänvisa.

Utredningsmannens förslag jämte remissyttranden redovisas i propositionen å s. 6—16. Utskottet tillåter sig hänvisa till propositionen i dessa delar.

För egen del anför *föredragande statsrådet* följande.

»Reservstatsinstitutionens syfte är, såsom jämväl framgår av vad chefen för försvarsdepartementet anført i samband med framläggandet av förslag till omorganisation av reservstaterna, främst att för mobiliseringsbehovets tillgodoseende tillföra krigsmakten en reserv av välkvalificerad befälspersonal, som kan erhållas för en lägre kostnad än den en motsvarande ökning av de aktiva befälskadrarna skulle ha betingat.

För att säkerställa reservstaternas rekrytering har, såsom det föregående ger vid handen, reservstatspersonalens löne- och pensionsförmåner fastställts efter jämförelsevis fördelaktiga grunder. För en genomsnittlig fredstjänstgöring av en månad årligen åtnjutes sålunda som regel inemot en halv årslön i motsvarande beställning på aktiv stat i lägsta ortsgrupp och

därjämte pensionsförmåner, som ej alltför mycket skiljer sig från dem som skulle ha tillkommit vederbörande vid kvarstående på aktiv stat.

Till skillnad från övriga statstjänstemän har de reservstatsanställda icke blivit delaktiga av de förbättringar, som följde av den år 1947 genomförda allmänna löne- och pensionsregleringen. Såsom ett provisorium i avbidan på en omprövning av reservstatsförmånerna beslöts dock vid 1950 års riksdag viss förbättring av tjänstepensionerna.

Utredningsmannens förslag till löne- och pensionsförmåner för de reservstatsanställda innebär en radikal omläggning i förhållande till vad nu gäller. Tyngdpunkten lägges enligt förslaget på pensionssidan, medan däremot avlöningen förutsättes närmast få karaktär av ett tillskott till annan inkomst och därför göres mera blygsam.

Utredningsmannen anser, att avlöningen bör utgå i form av lön under tjänstgöring, kombinerad med ett årligt arvode (reservstatsarvode). Lönen är tänkt att beräknas enligt de grunder, som gäller beträffande den aktiva personalen, medan reservstatsarvodet föreslås skola bestämmas till 15 alternativt 20 procent av en på motsvarande sätt beräknad årslön å ort tillhörande ortsgrupp 4. Enligt utredningsmannens bedömande bör det lägre procenttalet främst komma i fråga.

I pensionshänseende förordar utredningsmannen en reglering, som i stort sett innebär en anpassning till vad som enligt 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen gäller för den aktiva personalen. För tjänstårsberäkning i vad gäller tjänstepension avses dock reservstatstiden skola tagas i betraktande endast i begränsad omfattning. Härvid har framlagts två alternativa förslag, innebärande en tillgodoräkning till 15 resp. 25 procent. Det senare alternativet förordas av utredningsmannen. Någon motsvarande begränsning är inte avsedd att iakttagas vid bestämning av familjepensionen.

Remissmyndigheterna har ej anfört några invändningar av principiell räckvidd mot utredningsmannens förslag till nya grunder för de reservstatsanställdas avlöande och pensionering. Däremot har i viss mån skiljaktiga uppfattningar kommit till uttryck i fråga om löne- och pensionsförmånernas storlek.

De militära myndigheterna bedömer de föreslagna löneförmånerna otillräckliga för att säkerställa reservstaternas rekrytering och förordar därför viss höjning av reservstatsarvodet. Från vissa militära myndigheters sida har vidare ifrågasatts en uppräknig av pensionsförmånerna i direkt anknytning till den avsedda arvodeshöjningen. Av övriga remissmyndigheter är det endast statskontoret som framfört erinran mot utredningsmannens förslag i denna del. Enligt statskontorets uppfattning bör i tjänstepensionshänseende reservstatstiden tillgodoräknas endast i av utredningsmannen alternativt angiven men ej förordad omfattning eller således till 15 procent. Vidare anser statskontorets majoritet sig inte kunna tillstyrka, att tjänstårsberäkning i familjepensionshänseende medges enligt förmånligare grunder än som tillämpas vid tjänstepensionens bestämning.

De reservstatsanställdas nuvarande löne- och pensionsvillkor förefaller mig icke stå i riktig proportion till den relativt begränsade tjänstgörings-skyldighet, som åvilar dem i fred. På grund härav delar jag utredningsmannens och de civila remissmyndigheternas betänkligheter mot ett bibehållande av reservstatsförmånerna vid nuvarande storleksordning.

De ekonomiska villkor, som erbjudes de reservstatsanställda, bör dock självfallet vara så goda att de verkar lockande på den kvalificerade aktiva personal, varmed försvarets reservstater avses skola rekryteras. Jag har under hand inhämtat, att reservstatsbeställningarna är i hög grad eftersökta bland den aktiva personalen. Med beaktande härav och av den i propositionen nr 1954: 110 föreslagna betydande minskningen av antalet reservstatsbeställningar räknar jag med att en viss omläggning av reservstatsförmånerna och en minskning av desamma inte skall medföra att rekryteringen äventyras.

Den inbördes avvägningen mellan avlöning och pension bör göras beroende av de möjligheter, som må föreligga att förvärva ytterligare inkomster genom utövande av förvärvsverksamhet vid sidan av den militära tjänsten. Jag anser mig i likhet med utredningsmannen ha anledning antaga, att de beställningshavare, som övergår på reservstat, har möjlighet att skaffa sig en anställning, som ger en godtagbar inkomst, men däremot får svårt att tillförsäkra sig pensionsförmåner, som innebär en sådan ålderdomsförsörjning, som kan anses motsvara de betydande förmåner, vilka tillkommer statstjänstemän i aktiv tjänst. I betraktande härav lärer storleken av reservstatsavlöningen spela en relativt sett mindre roll än pensionsförmånerna. Det kan därför synas lämpligt att i överensstämmelse med utredningsmannens förslag *för framtiden* avväga avlöningen i syfte att närmast utgöra ett tillskott till annan inkomst men samtidigt tillförsäkra vederbörande pensionsförmåner, beräknade efter förhållandevis förmånliga grunder. Den omständigheten, att vid en sådan lösning tjänstepensionen kommer att överstiga vad beställningshavaren före inträdet i pensionsåldern äger uppbära i avlöning, synes med hänsyn till den speciella ställning reservstatspersonalen intager icke i och för sig behöva inge några betänkligheter.

Jag ansluter mig till utredningsmannens uppfattning att avlöningen lämpligen bör utgöras av ett årligt arvode jämte lön under tjänstgöring. Med beaktande av de synpunkter, som kommit till uttryck i de militära myndigheternas utlåtanden, anser jag mig dock böra räkna med något högre arvode än utredningsmannen närmast tänkt sig. I enlighet härmed förordar jag, att arvodet fastställes till belopp motsvarande 20 procent av årslönen å ort tillhörande ortsgrupp 4. Förslaget att i detta hänseende tillämpa särskilda beräkningsgrunder för beställningshavare, som fullgjort viss minsta tids flygtjänstgöring, kan jag inte biträda. Det synes mig välbetänkt att i enlighet med utredningsmannens förslag avväga arvodet och lönen i direkt anknytning till löneplanslönerna. Härigenom ernås en följsamhet efter den aktiva personalens löneförhållanden, som är ur personalsynpunkt betydelsefull. Utredningsmannens förslag i fråga om särskilda

förmåner under tjänstgöring föranleder ingen erinran från min sida. Säsom försvarets civilförvaltning påpekat bör dock ersättning för omhänderhavande av uppörd icke vidare ifrågakomma.

Vad härefter angår pensionsförmånerna finner jag det lämpligt, att dessa bestämmas med tillämpning av pensionsunderlag, gällande för motsvarande beställningshavare på aktiv stat, och även i övrigt utformas i nära anslutning till vad som gäller beträffande den aktiva personalen. Vid bestämning av tjänstepensionen bör dock tid för anställning på reservstat räknas såsom tjänstår endast till viss mindre del. Tillgodoräkningens omfattning synes böra avvägas under visst hänsynstagande till att — i likhet med vad som gäller beträffande den aktiva personalen — det för hel pension erforderliga antalet tjänstår förutsättes vara lägre för beställningshavare med 50 års pensionsålder än för beställningshavare, som når pensionsåldern först vid fyllda 55 år eller senare. I enlighet härmed förordar jag, att reservstatstiden tillgodoräknas i de fall, där den lägre pensionsåldern tillämpas, till en fjärdedel och eljest till en tredjedel. Med hänsyn till att en gynnsam reglering av förmånerna för efterlevande torde ha en särskild betydelse i rekryteringsstimulerande syfte anser jag mig vidare, om än ur principiella synpunkter vissa invändningar kan anföras häremot, böra godtaga de av utredningsmannen föreslagna grunderna för bestämning av familjepensionen. Jag förordar alltså, att tid för reservstatsanställning får oavkortad tillgodoräknas som tjänstår i familjepensionshänsende.

Den av mig här förordade löne- och pensionsregleringen för reservstatspersonalen torde böra genomföras från den tidpunkt, då den nya reservstatsorganisationen avses skola sättas i kraft, eller således från och med den 1 juli 1954.

Det skulle självfallet vara i hög grad önskvärt om den av mig här förordade löne- och pensionsregleringen kunde göras tillämplig icke endast å nytillträdande beställningshavare utan även å dem, som vid tidpunkten för dess ikraftsättande redan innehar beställning på reservstat. Medgivande att övergå på ny stat synes emellertid icke böra lämnas, därest beställning motsvarande den av beställningshavaren innehavda icke återfinnes på den nya staten eller beställningshavaren icke uppfyller de skärpta villkor i fråga om tjänstetid m. m. som avses skola tillämpas för framtiden. Det bör enligt min mening ej heller ifrågakomma att lämna ett sådant medgivande, om beställningshavaren därav skulle draga oförtjänt stor fördel på grund av att tidpunkten för pensioneringen är näralliggande. Vidare är att märka, att flertalet av de beställningshavare, som har möjlighet att övergå på ny stat, torde komma att finna det med sin fördel förenligt att kvarstå på den stat vederbörande nu tillhör. Det är således icke möjligt att redan nu få till stånd en avveckling av de nuvarande reservstaterna.

Mot bakgrunden av det anförda har jag ansett mig böra överväga huruvida särskilda övergångsanordningar bör komma i fråga för de beställningshavare, som kvarstår på nuvarande stater. Utredningsmannens förslag

i detta hänseende tar sikte uteslutande på pensionerna och innebär, att pensionsförhöjning skall medgivas till belopp motsvarande i princip halva skillnaden mellan å ena sidan de pensionsförmåner, som skulle ha ifrågakommit vid övergång på ny stat, och å andra sidan nuvarande pensionsförmåner. Då emellertid frågan, huruvida och i vad mån dylik förhöjning skall utgå, förutsättes skola vara på visst sätt beroende av att beställning av samma typ som den av beställningshavaren innehavda ingår i den nya organisationen samt att beställningshavaren uppfyller vissa av de för övergång på ny stat föreskrivna villkoren, kommer vid ett genomförande av utredningsmannens förevarande förslag samtliga civilmilitära beställningshavare samt dessutom ett antal militära beställningshavare i lägsta regimentsofficersgraden och lägre grader, vilka förhållandevis tidigt övergått på reservstat, att bli uteslutna från den avsedda förbättringen av pensionsförmånerna.

Vad utredningsmannen sålunda föreslagit med avseende å nuvarande beställningshavare har rönt stark kritik från personalhåll. Officers- och underofficersförbunden har sålunda förklarat sig icke kunna godtaga utredningsmannens förslag i denna del och i anslutning därtill uttalat sig för en reglering av beställningshavarnas förmåner i viss anknytning till den år 1947 genomförda allmänna löne- och pensionsregleringen. Vissa av de militära myndigheterna har likaledes funnit skäl kunna anföras för att de nuvarande beställningshavarna göres delaktiga av de förbättringar, som följde av den år 1947 genomförda regleringen. Statens lönenämnd anser sig böra ifrågasätta, om tillräckliga skäl anförts för en begränsning av den avsedda pensionsförbättringen till att gälla endast vissa beställningshavare. Övriga remissmyndigheter har lämnat de av utredningsmannen forordade övergångsanordningarna utan erinran.

I anledning av nämnda yrkanden om viss uppräknig av de nuvarande beställningshavarnas löneförmåner vill jag erinra om vad 1947 års riksdagsrevisorer anført i denna fråga i sin till 1948 års riksdag avgivna berättelse (del I § 4) samt om mitt i det föregående gjorda uttalande, att dessa förmåner, sedda mot bakgrunden av den begränsade tjänstgöringsskyldigheten, synes vara alltför gynnsamma. Även utredningsmannen har funnit en höjning av löneförmånerna för de nuvarande beställningshavarna opåkallad. I anslutning till det anförda och under hänsynstagande till att ifrågavarande beställningshavare genom utövande av förvärvsverksamhet vid sidan av den militära tjänsten torde ha kunnat komma upp till ett tillfredsställande inkomstläge finner jag det icke med fog kunna göras gällande, att de bör beredas gynnsammare lönevillkor.

Vad härefter angår frågan, huruvida det kan anses skäligt med en reglering av de nuvarande beställningshavarnas pensionsförmåner, vill jag framhålla, att man knappast kan räkna med att dessa beställningshavare i någon större utsträckning kunnat tillförsäkra sig ytterligare pensionsrätt i annan tjänst eller eljest genom sitt arbete. I betraktande härav är jag beredd att medverka till en viss förbättring av dessa förmåner.

Den av mig i det föregående förordade pensionsregleringen för nytillträdande beställningshavare har kombinerats med en betydande minskning av avlöningsförmånerna. Med hänsyn härtill anser jag det icke böra ifrågakomma att låta denna reglering föranleda en lika förmånlig revision av pensionsbestämmelserna för de beställningshavare, som kvarstår å de nuvarande staterna.

Skälighetssynpunkter, anförda bl. a. från personalhåll, synes mig motivera att den förbättring av tjänste- och familjepensionsförmånerna, som må komma i fråga, får utgå oberoende av om någon motsvarande beställning finnes upptagen i den nya organisationen eller beställningshavaren uppfyller villkoren för övergång på ny stat. Jag anser alltså — med frångående härutinnan av utredningsmannens förslag — att även de civilmilitära beställningshavarna och de beställningshavare, som avgått från den aktiva staten före fyllda 35 år, bör kunna få sina pensionsförmåner förbättrade.

Utredningsmannens förslag i den till personalens fördel modifierade form, som jag nu förordat, synes mig böra läggas till grund för den avsedda regleringen av de nuvarande beställningshavarnas tjänste- och familjepensionsförmåner.

Jag förordar i enlighet härmed, att tjänstepensionsförbättringen fastställs att i princip motsvara hälften av de pensionsökningar, som skulle ha uppkommit vid övergång på ny stat. I syfte att i skälig mån tillgodose även det fåtal beställningshavare, för vilka den nu föreslagna pensionsregleringen eljest skulle i tjänstepensionshänseende få blott ringa eller ingen betydelse, förordar jag vidare, att tjänstepensionsförbättringen, inklusive den vid 1950 års riksdag beslutade provisoriska förbättringen, skall för tid fram till folkpensionsålderns inträde i varje särskilt fall utgöra lägst 15 procent av tjänstepensionen. Jag räknar härvid med den begränsningen, att reglerad tjänstepension icke får överstiga den pension, som skulle ha tillkommit vederbörande vid kvarstående i senast innehavd beställning på aktiv stat.

Vid en reglering av pensionsförmånerna enligt de grunder, som jag här i princip förordat, ernås en viss gradation av tjänstepensionsförbättringen efter vad som kan anses skäligt med hänsyn till den tid, som vid övergången på reservstat återstått till pensionsålderns inträde. Såsom en följd härav kommer på nuvarande stater kvarstående beställningshavare, som har en förhållandevis lång tjänstetid på aktiv stat, att få en tjänstepensionsförbättring något överstigande eller motsvarande de förbättringar, som den aktiva personalen kom i åtnjutande av i samband med 1947 års pensionsreglering, medan däremot för de beställningshavare, som vid unga år avgått från den aktiva staten, förbättringen blir av mindre storleksordning.

I familjepensionshänseende finner jag det motiverat med en något större förbättring än den utredningsmannens förslag innebär. I enlighet härmed förordar jag, att familjepensionsförbättringen fastställs till belopp motsvarande tre fjärdedelar av den pensionsökning, som skulle ha uppkommit vid övergång på ny stat. Härigenom kommer de nuvarande beställningshavarna att få i stort sett samma förhöjningar av familjepensionen som om de omfattats av 1947 års pensionsreglering.

Vid en reglering av här avsedda beställningshavares pensionsförmåner enligt de grunder, som jag nu i princip förordat, bör förutvarande reservstatsanställda jämte efterlevande erhålla motsvarande pensionsförbättringar. Med hänsyn till att med den föreslagna regleringen åsyftas i princip att ernå anknytning på visst sätt till den år 1947 genomförda allmänna pensionsregleringen synes härvid icke böra göras åtskillnad mellan före den 1 juli 1952 pensionsavgångna och övriga pensionärer. Givetvis bör dock tjänstepension icke överstiga vad som skulle ha utgått vid pensionering i senast innehavd beställning på aktiv stat.

Bestämmelserna rörande reservstatspersonalens avlöning synes med hänsyn till dessa bestämmelsers speciella natur icke lämpligen böra intagas i statens allmänna avlöningsreglemente utan torde böra meddelas i särskild författning vid sidan av reglementet. Ett av utredningsmannen utarbetat förslag till författningsbestämmelser rörande försvarets reservstater torde i de delar detsamma avser avlöningsförmåner få fogas såsom *bilaga A* vid statsrådsprotokollet i detta ärende. Med hänsyn till den nära överensstämmelsen med vad i motsvarande avseenden gäller för personal i försvarets reserver torde författningsförslaget icke tarva särskild motivering utöver vad jag i det föregående anført.

Det förutsatta inordnandet av reservstatspersonalen under 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente gör det erforderligt med vissa ändringar i detta reglemente.

I de allmänna bestämmelser, som ingår som en första avdelning i tjänstepensionsreglementet, påkallas ej annan ändring än att där bör anges att reglementet äger tillämpning å beställningshavare på reservstat.

De i tjänstepensionsreglementets andra avdelning innefattade bestämmelserna om ordinarie tjänstemans skyldighet att avgå m. m. bör erhålla tillämpning även beträffande beställningshavare på reservstat.

Av de i tjänstepensionsreglementets tredje avdelning upptagna bestämmelserna om tjänstepension blir å reservstatspersonalen tillämpliga de bestämmelser, som avser tjänstemän i allmänhet. I fråga om förutsättningarna för rätt att komma i åtnjutande av pension avses de reservstatsanställda skola vara likställda med övriga tjänstemän. Med hänsyn till den begränsade tillgodoräkning av tid för anställning på reservstat, som jag tidigare förordat, torde ifrågavarande beställningshavare i många fall icke komma att uppfylla det i reglementet angivna kravet på visst minsta antal tjänstår för erhållande av förtidspension. Jag finner likväl skäl icke förefinnas att vid sidan av huvudregeln införa någon särbestämmelse i detta avseende, särskilt som jag räknar med att beställningshavare på reservstat endast i undantagsfall kommer att beviljas förtidspension. Såsom tjänstår bör beställningshavare på reservstat äga tillgodoräkna dels den tid han kunnat tillgodoräkna vid övergången på reservstat, dels ock i enlighet med vad jag i det föregående föreslagit antingen en tredjedel eller en fjärdedel av den tid han tillhört denna. Härför påkallas vissa ändringar i reglementet. Den

som innehåft beställning på reservstat men före pensionsålderns inträde övergått till beställning på aktiv stat eller till civil befattning förutsättes liksom hittills få tillgodoräkna endast den del av reservstatstiden, varunder han tjänstgjort i reservstatsbeställningen, eller den större del därav, som Kungl. Maj:t må medgiva. Reglementets bestämmelser om beräkning av pensionens grundbelopp bör gälla även för beställningshavare på reservstat. Jag finner således i likhet med utredningsmannen anledning icke föreligga att bibehålla den särregel, som enligt nuvarande bestämmelser skall tillämpas vid beräkning av sjukpensionens grundbelopp.

De i reglementets fjärde och femte avdelningar intagna bestämmelserna om tjänstelivranta resp. sammanträffande av förmåner samt bestämmelserna i sjätte avdelningen om skyldighet att i vissa fall inträda i reserv förutsättes skola vara tillämpliga å reservstatspersonalen. Härför påkallas ej några särskilda föreskrifter.

I och med att de reservstatsanställda inordnas under 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente blir 1947 års allmänna familjepensionsreglemente tillämpligt å dem utan att härför erfordras något särskilt stadgande.

Såsom av det föregående framgår avses reservstatstiden skola helt få tillgodoräknas som tjänstår för familjepension. I anledning härav bör i familjepensionsreglementet anges, att sådan tid skall tillgodoräknas oavkortad, oavsett vad tjänstepensionsreglementet innehåller i detta hänseende.

Reservstatspersonalens inordnande under familjepensionsreglementet synes i övrigt icke påkalla annan ändring i reglementet än att där bör anges, att för beställningshavare på reservstat skall tillämpas pensionsunderlaget för den lönegrad, till vilken motsvarande beställningshavare på aktiv stat är hänförd.

I enlighet med vad i det föregående anförts och föreslagits har inom civildepartementet upprättats förslag till kungörelser om ändringar i 1947 års allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen. Med hänsyn till att i andra sammanhang för 1954 års riksdag framlagts eller torde komma att framläggas förslag, som påkallar ändringar i delvis samma paragrafer i reglementena, synes förslag till ändringsförfattningar icke nu böra underställas riksdagen, utan endast riksdagens godkännande av de förordade riktlinjerna för pensioneringens ordnande torde böra utverkas i förevarande sammanhang. För att en bättre överblick över innebörden av den föreslagna pensioneringen skall kunna erhållas torde emellertid de upprättade författningsförslagen få fogas såsom *bilaga B* vid statsrådsprotokollet i detta ärende. Vidare torde riksdagens bemyndigande böra inhämtas att meddela bestämmelser om avlöning m. m. till personal å försvarets reservstater och om reglering av äldre reservstatspensioner i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående anförts samt att i anslutning till löne- och pensionsregleringens genomförande meddela de övergångsbestämmelser, som må befinnas erforderliga.»

Utskottet, i vad rör frågan om ny organisation för försvarets reservstater, vilken fråga upptagits i propositionen nr 110, tillstyrker utskottet i utlåtande nr 134, punkten 2, denna dag bifall till propositionsförslaget. Det i anslutning till nämnda förslag nu framlagda förslaget angående löne- och pensionsförmåner för personal å försvarets reservstater synes utskottet godtagbart såväl ur rekryteringssynpunkt som med hänsyn till personalens berättigade intressen. Grundtanken i förslaget att lägga tyngdpunkten på pensionsidan finner utskottet bärande, då härigenom otvivelaktigt skapas en verksam stimulansfaktor för övergång på reservstat. Löne- och pensionsbeloppens avvägning synes utskottet innebära en för personalen gynnsam lösning.

Även i vad angår regleringen av pensionsvillkoren för å gammal stat kvarstående beställningshavare liksom för förutvarande reservstatsanställda finner utskottet Kungl. Maj:ts förslag böra godtagas.

Under återopande härav och då Kungl. Maj:ts förslag i övrigt inte givit utskottet anledning till erinran hemställer utskottet,

att riksdagen må

1. bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet över civilärenden för den 5 mars 1954 anförts utfärda bestämmelser om avlöning för personal å försvarets reservstater m. m.,

2. godkänna de grunder för pensionering av personal å försvarets reservstater och för reglering av äldre reservstatspensioner, som i nämnda statsrådsprotokoll förordats,

3. bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som må bli erforderliga.

Stockholm den 18 maj 1954.

På statsutskottets vägnar:

KARL WARD.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Iwar Anderson, Leander, Näsström, Pålsson, Hesselbom, Sundelin, Einar Persson, Edvin Thun, Bergman, Bergh, Lodenius och Sunne; samt

från a n d r a kammaren: herrar Ward, Malmborg i Skövde, Lindholm, Rubbestad, Åkerström, Hoppe, Staxäng, fröken Elmén, herrar Johansson i Mysinge, Petterson i Degerfors, Kyling, Nihlfors, Gustafsson i Stockholm, Andreasson och fröken Vinge.